

zá (Školáček)

Školské noviny, ZŠ, Bezručova 66, Trenčín, tel. 652 14 72, e-mail: sestka @ zsbezrucatn.edu.sk

Číslo 1/2006-7

Toto číslo vychádza v náklade 1 500 kusov
Ďakujeme ujovi Ľudovi - on je už dedko

Z denníka milánskych cestovateľov

Posledný novembrový týždeň sme mali možnosť navštíviť v rámci projektu SOKRATES partnerskú školu v Taliansku. Cestovali sme s pani učiteľkou Piškovou a s pánom riaditeľom. V prvý deň sme prileteli z Bratislavy na milánske letisko Orio al Serio. Odtiaľ sme šli autobusom do mesta. Od tejto chvíle sme komunikovali prevažne po anglicky. To čo sme nevedeli povedať, sme museli nahradiť gestikuláciou a okrem anglických slov sme pochytili aj čo-to z taliančiny. Potom nás pani riaditeľka Giuseppina odviezla do rodín, kde na nás čakali príjemní hostitelia s večerou. Na druhý deň sme navštívili školu v Mediglii. Aby nám nebolo ľúto za tou našou, zúčastnili sme sa aj vyučovania. No na rozdiel od nás ich vyučovacia hodina trvá až 60, prípadne i 90 minút. Prestávky sú také, na aké sme zvyknutí aj doma, ale na obed sa tu učenie preruší na 1 a pol hodiny, všetci sa najedia, trochu si vydýchnu a vyučovanie pokračuje až do 16-tej. V tejto škole, kde sme boli my, majú iba 1. stupeň, staršie deti chodia do inej školy. A zaujímavé je aj to, že na telocviku robia po celý školský rok to isté.

Keď sme boli v Miláne, nemohli sme si nechať ujsť prehliadku svetoznámej opery La Scala, kde sme videli nácvik slávneho predstavenia Aida. Premiéra bude 7. decembra, zúčastní sa na nej aj taliansky premiér a vstupenka pre bežného smrteľníka stojí 2700 eur. Boli sme radi, že sme sa tam mohli pozrieť. Potom sme navštívili ešte jednu z najväčších katedrál – kostol Duomo.

Teatro alla SCALA

Okrem toho sme boli aj v Benátkach, kam sme sa viezli autobusom asi 4 hodiny. To nebolo pre nás nič nezvyčajné, ale potom sme prestúpili na "vodný" autobus, ktorým sme sa dostali do centra Venezie. Obdivovali sme domy postavené vo vode, mosty spájajúce ulice, gondoly – typický tamojší dopravný prostriedok. V Benátkach sme boli na obede v reštaurácii, potom sme trochu nakupovali a ešte nás čakala prehliadka mesta so sprievodcom. Nezabudnem na to, ako na nás začali nalietavať povestné benátske holuby.

Piaty deň návštevy sme boli opäť v škole a predvádzali sme deťom naše umenie a zručnosti – spev, tanec, recitáciu. Na oplátku nás oni naučili vyrábať vianočné gule. Dozvedeli sme sa, že táto vianočná ozdoba oslavuje v tomto roku už svoje 115.-te narodeniny.

Po vyučovaní sme si ešte trochu prešli mesto i obchody a o 19.00 h nás čakala spoločná večera v škole aj s našimi náhradnými rodičmi.

Bolo nám tam fajn, sme radi, že sme mohli túto cestu absolvovať, lebo sme sa veľa dozvedeli, ale veľmi nás potešilo, keď po prístátí v Bratislave čakala moja mamina a odviezla nás späť do Trenčína. Doma je len doma a všade dobre - doma najlepšie. Pizzu máme radi, ale najbližšie dva roky ju ešte nemusíme. A ešte klebeta: Taliani si nosia na desiatu iba samé sladkosti!

Andrea Martišová
Natália Kaščáková

Benátky

Z obsahu :

Samo Tomeček

- Mladý and Drzý
- Exkluzívny rozhovor
- Koncert pre šesťku

Vlado Kulíšek

- Škola mimo hrou
- Interview (zá)Školáčka

Čo bolo v divadle Postrehy z exkurzií

Náš plavecký

Bystré hlavičky

Roman Meduna

Naši nováčikovia

- v zborovni
- v prvej triede

Rebeka Petrtylová 5.A